

Συνέντευξη Αφροδίτης Βακάλη

1. Ποια προσωπικά σας βιώματα ή εμπειρίες σας ώθησαν να γράψετε το «Και γύρω τους η θάλασσα»;

Η μόνιμη εγκατάστασή μου στη Μύκονο όταν διορίστηκα στο τοπικό Γυμνάσιο, υπήρξε καταλυτική στη ζωή μου. Μαγεύτηκα από την ομορφιά του νησιού, δέθηκα με τους ανθρώπους, πήρα μέρος στις γιορτές, στα πανηγύρια και στα χοιροσφάγια τους. Όλα αυτά, όχι απλώς ήταν καινούργια για μένα, το παιδί της πόλης, αλλά με επηρέασαν βαθιά κι άγγιξαν την ψυχή μου. Πάνω απ' όλα δε, εκείνη η θάλασσα που με τριγύριζε όπου και να βρισκόμουν και που την αντίκριζα κάθε πρωί βγαίνοντας απ' την πόρτα του σπιτιού μου για να πάω σχολείο, με τρέλανε και με ξελόγιασε. Σιγά-σιγά, βρήκα ένα βαθιά κρυμμένο κομμάτι του εαυτού μου και κάθισα να γράψω. Όλες αυτές οι εικόνες που γέμιζαν τα μάτια μου, οι καινούργιες μου εμπειρίες και οι αφηγήσεις που έφταναν στ' αυτιά μου έγιναν πηγή της έμπνευσής μου. Πέρασανε στη πέννα μου και γίνανε λέξεις. Και κάπως έτσι, γεννήθηκε το πρώτο μου μυθιστόρημα «Και γύρω τους η θάλασσα».

2. Ποιο είναι το μήνυμα που θα θέλατε να εισπράξουν οι αναγνώστες του βιβλίου σας;

Το βιβλίο αυτό γεννήθηκε μέσα από την προσωπική μου επιθυμία να δείξω και στους άλλους, να δείξω σε όλο τον κόσμο τη Μύκονο που αγάπησα βαθιά και που σημάδεψε τη ζωή μου. Μια Μύκονο διαφορετική από αυτήν που παρουσιάζεται στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Έτσι όπως τη γνώρισα εγώ σήμερα, πλεγμένη με την αγνότητα του χθες. Μιας άλλης, παλιότερης εποχής, πριν έρθουν οι τουρίστες και τα ξενοδοχεία. Θέλησα, λοιπόν, να τη περιγράψω έτσι όπως με οδήγησαν οι δικοί της άνθρωποι να τη δω και να την φανταστώ. Ελπίζω, λοιπόν, κι ο αναγνώστης, ακολουθώντας τα βήματα των ηρώων μου, να γνωρίσει την ομορφιά αυτού του τόπου, να δει τα γυμνά της βράχια και τα κατάλευκα σπίτια, τα γαντζωμένα πάνω στη σκληρή πέτρα. Ελπίζω να καταλάβει και τη φτιαξιά των ανθρώπων της. Να νιώσει το κέφι που έχουν τα γλέντια τους, το γρήγορο, μεθυστικό ρυθμό της μουσικής τους. Αν έχω καταφέρει να τα αποδώσω όλα αυτά, τότε είμαι πολύ, πάρα πολύ ικανοποιημένη.

3. Πόσο χρόνο σας πήρε η ολοκλήρωση του βιβλίου σας και ποια είναι η διαδικασία συγγραφής που ακολουθείτε;

Ξεκίνησα να γράφω το «Και γύρω τους η θάλασσα» το 2006, άρα μου πήρε περίπου έξι χρόνια να το τελειώσω. Όντας η πρώτη μου απόπειρα γραφής, ήμουν αρκετά διστακτική κι ανασφαλής και συχνά το άφηνα για μεγάλα χρονικά διαστήματα. Πάντα, όμως, επέστρεφα σ' αυτό, αποφασισμένη να το ολοκληρώσω και με μια προσωπική, αν θέλετε, αγωνία να δω πώς θα εξελιχθούν οι ήρωες μου. Δεν υπήρχε κάποιο προσχέδιο στο μυαλό μου, κι από ένα σημείο και πέρα οι χαρακτήρες ξέφυγαν από μένα, ανεξαρτητοποιήθηκαν, απέκτησαν τη δική τους φωνή και υπόσταση. Κι εγώ βρέθηκα στο πλάι τους, να καταγράφω περισσότερο παρά να καθοδηγώ τη ζωή τους.

4. Υπάρχει κάποιος Έλληνας ή ξένος συγγραφέας που έχει λειτουργήσει ως πρότυπο για εσάς;

Διαβάζω και αγαπώ πολλούς Έλληνες και ξένους συγγραφείς. Ο καθένας με αγγίζει με τον τρόπο του και μου δημιουργεί συχνά την επιθυμία να διαβάσω και το επόμενο ή κάποιο άλλο, προηγούμενο βιβλίο του. Δεν μπορώ να πω, όμως, ότι κάποιος έχει λειτουργήσει ως πρότυπο για μένα ή τη γραφή μου. Ίσως να επηρεάζομαι βαθύτερα απ' ότι πιστεύω, αυτό πιθανόν να συμβαίνει, αλλά όχι συνειδητά.

5. Ετοιμάζετε κάποιο νέο βιβλίο αυτό τον καιρό;

Ναι, γράφω ένα καινούργιο βιβλίο εδώ και καιρό. Το θέμα του, όμως, και ο χώρος στον οποίο διαδραματίζεται είναι εντελώς διαφορετικά από το πρώτο. Μια σειρά φόνων που συμβαίνουν σε μια μικρή, επαρχιακή πόλη, μου δίνει τη δυνατότητα να περιγράψω τους χαρακτήρες όλων όσων εμπλέκονται άμεσα ή έμμεσα καθώς, φυσικά, και τις επιπτώσεις που έχουν οι φόννοι αυτοί στη ζωή τους. Θα έλεγα, λοιπόν, ότι είναι περισσότερο ένα κοινωνικό παρά ένα αστυνομικό μυθιστόρημα.

6. Σε ποια σημεία ταυτίζεστε με τον χαρακτήρα της Αννεζώς του βιβλίου σας;

Για να είμαι ειλικρινής, δε θα έλεγα ότι ταυτίζομαι ιδιαίτερα με τον χαρακτήρα της Αννεζώς ή με κάποιον άλλο. Αν θα έπρεπε όμως, να βρω ομοιότητες ανάμεσα σε μένα και σε κάποιο πρόσωπο του βιβλίου, τότε αυτή θα ήταν η Μαρία. Ο τρόπος που αντιλαμβάνεται τον φυσικό κόσμο γύρω της είναι και ο δικός μου. Συχνά, μάλιστα, εκφράζει σκέψεις, φόβους και πεποιθήσεις μου. Αν κάπου, λοιπόν, μέσα στο βιβλίο ακούγεται η δική μου, προσωπική φωνή, τότε είναι, κυρίως, από τα χείλη της Μαρίας.

7. Με τι ασχολείστε όταν δεν βρίσκεστε σε διαδικασία συγγραφής;

Είμαι καθηγήτρια στο Γυμνάσιο Μυκόνου κι όπως είναι φυσικό, αυτό καταλαμβάνει τον περισσότερο χρόνο μου. Πέρα από το διδακτικό έργο μου, πρέπει να προετοιμαστώ, να διορθώσω και να βαθμολογήσω γραπτά και διαγωνίσματα. Στον χρόνο που περισσεύει, και που κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους είναι αρκετά περιορισμένος, προσπαθώ όσο μπορώ να χωρέσω το γράψιμο αλλά και το διάβασμα, το οποίο αγαπώ ιδιαίτερα. Τα καλοκαίρια, φυσικά, μου δίνεται η ευκαιρία να αφοσιωθώ ολοκληρωτικά τόσο στη γραφή όσο και στην ανάγνωση, πράγμα ιδιαίτερα χαλαρωτικό και ιδανικό για να μου δώσει δυνάμεις να συνεχίσω.

8. Ποια είναι κατά τη γνώμη σας τα χαρακτηριστικά ενός καλού βιβλίου;

Πιστεύω ότι ένα καλό βιβλίο πρέπει να αγγίζει ψυχικά ή να εξιτάρει πνευματικά τον αναγνώστη στον οποίον απευθύνεται. Όταν ο συγγραφέας το καταφέρνει αυτό, τότε και το βιβλίο μπορεί να χαρακτηριστεί καλό. Δε νομίζω, όμως, ότι υπάρχει συγκεκριμένη συνταγή γι' αυτό, άρα δεν μπορώ και να ονομάσω κάποια συγκεκριμένα χαρακτηριστικά.

9. Πώς αποτυπώνεται η σημερινή κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα της χώρας μας στο συγγραφικό σας έργο;

Το βιβλίο αυτό τοποθετείται χρονικά σε μια πολύ παλιότερη εποχή, πάνω από μισό αιώνα πίσω. Κι όπως είναι φυσικό, τόσο η κοινωνική όσο και η πολιτική πραγματικότητα της χώρας τότε, ήταν εντελώς διαφορετικές από ό,τι είναι σήμερα. Ελπίζω, βέβαια, να έχω καταφέρει να αποτυπώσω την πραγματικότητα εκείνης της εποχής σωστά, δεδομένου ότι έπρεπε να βασιστώ σε διηγήσεις και στη φαντασία μου.

10. Πώς βλέπετε τα πράγματα για την ελληνική λογοτεχνία σήμερα;

Θεωρώ ότι υπάρχουν πολλοί και καλοί Έλληνες συγγραφείς σήμερα κι αυτό ασφαλώς, είναι ιδιαίτερα θετικό και αισιόδοξο. Και παρ' όλο που η κοινωνικοοικονομική κατάσταση της χώρας ακροβατεί επικίνδυνα, πιστεύω ότι οι λάτρεις της λογοτεχνίας θα καταφέρνουν πάντα να εξοικονομούν το αντίτιμο που χρειάζεται για ν' αγοράσουν το βιβλίο της αρεσκείας τους, ενώ παράλληλα, η ίδια αυτή κατάσταση που όλους μας ανησυχεί, θα τροφοδοτεί με ιδέες κι εμπειρίες το μελανοδοχείο της ζωής για να βουτάνε μέσα οι συγγραφείς τη πέννα τους και να δημιουργούν.